

Il gallo coraggioso

(Romania)

C'era una volta, tanto tempo fa, un vecchio contadino povero, ma così povero, che non aveva di che sfamarsi. Gli era rimasto solo un gallo a fargli compagnia, ma l'uomo lo considerava un peso e si lamentava continuamente:

- Almeno fosse una gallina, potrei avere le uova, ma un gallo non serve proprio niente....

Un giorno il gallo, sempre più umiliato e amareggiato dalle parole del padrone, decise di rendersi utile e di dimostrare il suo ingegno. Così si mise in cammino verso il villaggio. Sulla strada vide un sacchettino e lo raccolse con il becco. Quale fu la sua meraviglia quando si accorse che conteneva tante monete d'oro!

Tutto contento si mise a svolazzare verso casa per portare il tesoro al suo padrone. Ma, lungo il tragitto, fu assalito da due briganti che gli rubarono le monete d'oro e gettarono il gallo in un pozzo profondo.

Lo sfortunato non si perse d'animo bevve tutta l'acqua del pozzo, così poté uscire, si mise all'inseguimento ma riuscì a raggiungere i ladri. Questi lo catturarono di nuovo a questa volta lo gettarono nel fuoco di un camino. L'animale non si perse d'animo e si salvò sputando sulle fiamme tutta l'acqua che aveva inghiottito prima. E caparbiamente si mise ancora alla ricerca del suo tesoro e all'inseguimento dei malandrini. Allora i ladri, per toglierselo di torno una volta per tutte, lo legarono ben bene e lo rinchiusero dentro una grotta: era il loro cavo ed era piena di monete d'oro. Appena fu solo, l'intrepido animale riuscì a liberarsi, ingoiò buona parte delle monete d'oro e ritornò dal suo padrone.

Fu accolto con tutti gli onori e da quel giorno il contadino lo trattò finalmente come il suo amico più prezioso.

COCOȘUL CURAJOS

(ROMANIA)

Era odată, cu mult, mult timp în urmă, un bătrân țaran, dar așa de sărac, că nu avea ce mânca.

Îi rămăsese un cocoș de companie, dar omul îl considera o greutate și se plângea mereu:

- Cel puțin dacă era o găină, aș fi putut avea ouăle, dar un cocoș nu ajută la nimic....

Într-o zi cocoșul, mereu mai umilit și trist de cuvintele stăpânului său, a decis a fi util și a demonstra geniul său. Așa că începu să meargă înspre sat.

Pe stradă văzu un saculeț și îl luă în cioc. Ce minune când văzu că înăuntru erau niște monede de aur!

Fericit se întoarse înspre casă pentru a aduce averea stăpânului. Dar pe drum, fu asaltat de doi hoți care i-au furat monedele de aur și le-au aruncat într-un puț adânc.

Nefericitul nu-și pierdu sufletul, bău toată apa din puț, așa putu recupera punguța.

Hoți i-au capturat-o din nou și i-au aruncat-o în focul unui cuptor.

Animalul nu s-a pierdut cu sufletul și se salvă aruncând pe foc toata apa inghițită. Și plecă la drum cu punguța.

Hoții pentru a scăpa de el pentru totdeauna, l-au legat bine și l-au închis într-o peșteră: era ascunzătoarea lor și era plină de monede de aur.

Imediat reuși a se elibera, când rămase singur, înghiți monedele de aur și se întoarse la stăpânul său.

Fu primit cu toate onorurile și din acea zi țaranul l-a tratat ca pe prietenul cel mai prețios.